

Protokół z XI posiedzenia Zarządu Głównego Towarzystwa Chirurgów Polskich w Warszawie w
dn. 06.04.2009 r. przy ul. Nowiniarskiej 1/28.

Posiedzenie odbyło się 06.04.2009 roku w siedzibie Towarzystwa Chirurgów Polskich (TChP) w Warszawie przy ul. Nowiniarskiej 1/28.

W dniu 6 kwietnia 2009 r. odbyło się X posiedzenie Zarządu Głównego. Zaproszono 53. osoby, obecnych było 28.

Członków Towarzystwa powitał Prezes TChP prof. dr hab. Wojciech Witkiewicz, który na wstępie zapytał zebranych o akceptację przedstawionego porządku obrad oraz poprosił o podpisanie protokołu z poprzedniego zebrania. Przed przejściem do właściwego porządku obrad prof. Witkiewicz rozdał zebranych listę wszystkich dotychczasowych członków honorowych Towarzystwa i poprosił o jej zaktualizowanie (zaznaczenie na liście nieżyjących już członków) w celu przeprowadzania sprawnej korespondencji. Następnie zgodnie punktem drugim obrad głos zabrał prof. Jan Kulig i przedstawił zebranych opinię konsultanta krajowego w sprawie planowanych zmian Ministerstwa Zdrowia w przepisach dotyczących stażu i specjalizacji. W Polsce zmienia się system specjalizacji jednostopniowej na system dwumodułowy, zdaniem profesora J. Kuliga oraz Nadzoru Krajowego nie jest to dobre rozwiązanie, jednak znalazło ono poparcie u większości konsultantów wojewódzkich oraz innych specjalistów zabiegowych. Wprowadzenie takie systemy oznaczałoby przyjęcie, podobnie jak w internie 2-letniego systemu podstawowego kształcenia w chirurgii z wyjątkiem: neurochirurgii, chirurgii plastycznej. W tych specjalizacjach moduł podstawowy byłby ograniczony do roku. Pozostałych obejmowałby podstawowy moduł dwuletni, w którego zakres wchodziłyby postawy z chirurgii ogólnej, później rezydenci mogli by się specjalizować z chirurgii ogólnej (proces trwałby 4 lata, kończyłby się egzaminem państwowym, główną opinię wydawałby kierownik specjalizacji, niezbędne dokumenty opiniowałby konsultant wojewódzki a nie krajowy, jak było do tej pory). Zdaniem profesora Kuliga każdy chirurg np. szczękowy musi znać podstawy patofizjologii, opanować szycie, znać zasady gojenia się ran, znać zasady interwencji w nagłych stanach chirurgicznych. Profesor Jan Kulig poinformował zebranych, że projekt Ministerstwa Zdrowia z dnia 06.03.2008 r. w sprawie założeń do zmiany ustawy o zawodzie lekarza i lekarza dentysty jest dostępny na stronach internetowych i zaprasza wszystkich zainteresowanych do zapoznania się z nim i zgłaszania swoich ewentualnych uwag. Kolejną sprawą poruszaną przez profesora Kuliga był

projekt Ministerstwa Zdrowia dotyczący szczegółowych specjalizacji, który profesor Kulig wraz z Nadzorem Krajowym oprotowali. Zakłada on m.in. powstanie ok. 30. nowych specjalizacji – co zdaniem prof. Kuliga bardzo zaszkodzi chirurgii ogólnej, jej rozdrobnienie nie jest dobrą metodą, aby ratować chirurgię ogólną. Jest jedno wyjście z sytuacji; profesor Kulig - jako konsultant krajowy wraz z zespołem został powołany do opracowania planu merytorycznego szkolenia w chirurgii. Jest to niezwykle ważne zadanie, by właściwie opracować program, prof. Kulig zaprosił zainteresowanych zebranych do wspólnej pracy. Dotychczas w skład zespołu weszli prof. Wallner, prof. Lampe, prof. Maruszyński, prof. Śledziński, prof. Polański, dr hab. Tarnowski – ambicją zespołu jest połączenie programu szkolenia z chirurgii ogólnej z programem europejskim, którego model był przedstawiony w na konferencji Neapolu. Prof. Kulig poinformował zebranych, iż interweniował u Pani Minister Ewy Kopacz z problem wyceny procedur chirurgicznych, które nie są odpowiednio finansowane. Duże zabiegi chirurgiczne w miarę się bilansują, natomiast szczególnie nieopłacalne są zabiegi laparoskopowe, wyjątkowo źle wycenione. Po negocjacjach z Prezesem Narodowego Funduszu Zdrowia zespołowi TChP udało się podnieść niektóre procedury, szacuje się, że wzrost wynosi ok. 15 %. Zespół współpracujący z NFZ przedstawił szereg deficytowych zbiegów, które nadal w połowie są niedofinansowane, w ciągu najbliższego roku ma nastąpić lekka poprawa finansowania wyszczególnionych przez zespół procedur. Głos zabrał profesor Lampe, który wyraził zadowolenie z wykonanej pracy Nadzoru Krajowego w negocjacjach z NFZ, podkreślił jednak, że szczególnie należy zadbać o porządek logiczny wprowadzanych zmian oraz zwrócić uwagę na przypadki szczególnie kuriozalne. Podkreślił także, że w zakresie wprowadzanych zmian w sprawie specjalizacji pojawia się problem; w momencie podniesienia pensji rezydentki nie ma analogii w wynagrodzeniu kierownika specjalizacji. Prof. Lampe nie widzi powodu dla którego kierownik specjalizacji nie może być wynagradzany za swoją pracę. Następnie profesor Witkiewicz zabrał głos w sprawie nagrody – medalu im. Ludwika Rydygiera. Przypomniał o pomysłe przyznania medalu wszystkim past prezesom Towarzystwa. Profesor Kulig sprawdzi w dokumentacji, czy i którzy byli prezesi mają medale. W imieniu Kapituły Medalu im. Rydygiera poprosił o przygotowanie CV wszystkich planowanych kandydatów do nagrody. Przypomniał także, że jeden medal ma być przyznany autorowi najlepszej pracy naukowej, ogłoszonej podczas 64. Kongresu Towarzystwa Chirurgów Polskich we Wrocławiu. Prof. Witkiewicz poinformował zebranych o przejściu w stan zawodowego spoczynku profesora Stanely'a Dudricka z Uniwersytetu w Yale, wyraził chęć uhonorowania prof. Dudricka medalem Rydygiera. W wyniku formalnego wniosku jednogłośnie postanowiono przedstawić sylwetkę prof. Dudricka Kapitulie im. Rydygiera w celu uhonorowania medalem. Następnie prof. Witkiewicz poprosił zebranych o opinię w sprawie uregulowania statusu towarzystw naukowych, zdaniem Konferencji Prezesów Towarzystw Lekarskich towarzystwa lekarskie, które do tej pory podlegały

ustawie o stowarzyszeniach powinny mieć odrębną ustawę: o stowarzyszeniach naukowych. Zdaniem profesora Krawczyka idea jest bardzo słuszna, dlatego należałoby poprzeć pomysł innej niż dotychczasowej regulacji prawnej, której propagatorem jest KPTL. Zdaniem prof. Krawczyka trudno w tej chwili mówić i precyzować szczegóły takiej ustawy, ze względu na specyfikę poszczególnych towarzystw. Głos w tej sprawie zabrał profesor Popiela, który zauważył, że sprawa powinna być dokładnie prawnie zweryfikowana, prof. Popiela zwrócił uwagę na szereg nieprawidłowości i w ustawie; brak wymienienia w ustawie Ministra Zdrowia jako dysponenta do spraw zdrowia. W rozdziale 5 pojawia się pojęcie Federacji Towarzystw naukowych, które nie jest zdefiniowane. Zadaniem prof. Popieli należy dokładnie przeanalizować projekt ustawy, czy nie jest korzystnym dla zachowania autonomii towarzystw naukowych takich jak np. TChP wyłączenie Rady Towarzystw Naukowych spod podległości Polskiej Akademii Nauk i podporządkowanie jej urzędnikom ministerialnym, którzy zechcą ingerować we wszystkie sprawy towarzystw naukowych, pozbawiając je w praktyce dotychczasowej autonomii. Następnie prof. Witkiewicz oddał głos prof. Stanowskiemu w sprawie stanowiska dotyczącego odszkodowań za niepożądane zdarzenia związane z leczeniem. Prof. Stanowski uważa, że w tej sprawie należałoby powołać grupę składającą się: z lekarzy, prawników, urzędników, przedstawicieli NIL- u, która byłaby decyzyjna. Prof. Witkiewicz przypomniał, że prof. Karoń przedstawił już w przeszłości ZG TChP podobny projekt, dotychczas kontaktował się z Nim prof. Bielecki, który przedstawił zebrany swoją opinię. Zdaniem prof. Bieleckiego sprawa jest dość istotna i poważna. Obecnie odszkodowania płacone są z wypracowanych przez szpitale i kliniki pieniędzy z NFZ. Sądy poza odszkodowaniami zasądzają pokrzywdzonemu dożywotnie renty, które także finansowane są z tego samego, co odszkodowania źródła. Pieniądze te wypracowane są przez cały personel danej jednostki, aby zakończyć ten proceder powstała idea stworzenia źródła finansowania (oddzielny budżet) właśnie niepożądanych zdarzeń związanych z leczeniem. Zdaniem prof. Bieleckiego nie ma działania bez zdarzeń niepożądanych, każdemu działaniu może towarzyszyć ryzyko błędu. Niestety teza ta nie spotkała się z aprobatą Pana Ministra Szulca – do dziś NFZ nie finansuje procedur z powikłaniami. Minister Zdrowia winien zatem wystąpić do NZF z prośbą o 2. różne sposoby finansowania; pierwsze procedury bez powikłań, drugie z powikłaniami. W kwestii finansowania niepożądanych zdarzeń związanych z leczeniem Minister Szulc odmówił pomocy z pieniędzy publicznych. Sprawa pozostaje otwarta, należy czekać na reakcję NFZ, być może zaproponuje jakieś rozsądne rozwiązanie powyższego problemu, Towarzystwo pozostaje ambiwalentne wobec powyższego projektu. Kolejnym punktem posiedzenia było przypomnienie przez Prezesa prof. Witkiewicza regulaminu składania i oceny prac do Nagrody Polskiego Przeglądu Chirurgicznego. Nagroda „Polskiego Przeglądu Chirurgicznego” jest coroczną indywidualną lub zbiorową nagrodą pieniężną przyznawaną za najlepszą pracę oryginalną

prezentującą wybitne osiągnięcia w zakresie chirurgii a opublikowaną na łamach „Polskiego Przeglądu Chirurgicznego” w danym roku kalendarzowym, przyznawana jest Członkom Towarzystwa Chirurgów Polskich. Nagroda może być indywidualna lub zespołowa. Wyjątkowo mogą być przyznane dwie równorzędne nagrody. Wysokość funduszu na nagrodę na dany rok ustala Kolegium Redakcyjne „Polskiego Przeglądu Chirurgicznego” przed posiedzeniem Komisji Konkursowej. Nagrodę przyznaje Komisja Konkursowa w składzie:

1. Przewodniczący: Redaktor Naczelny „Polskiego Przeglądu Chirurgicznego”

2. Członkowie:

— Prezes Zarządu Głównego Towarzystwa Chirurgów Polskich

— Z-ca Redaktora Naczelnego „Polskiego Przeglądu Chirurgicznego”

— Sekretarz Generalny Zarządu Głównego Towarzystwa Chirurgów Polskich

— Przewodniczący Komisji Naukowej Zarządu Głównego Towarzystwa Chirurgów Polskich

Wniosek o przyznanie Nagrody składać może:

— Recenzent, który kwalifikuje pracę do druku w „Polskiego Przeglądu Chirurgicznego”

— Członek Kolegium Redakcyjnego „Polskiego Przeglądu Chirurgicznego”

— Członek Zarządu Głównego Towarzystwa Chirurgów Polskich.

Wniosek o nagrodę powinien zawierać następujące dane: imię i nazwisko wnioskodawcy, tytuł przedstawianej do nagrody pracy i uzasadnienie. Wnioski wraz z wymienioną dokumentacją składać należy w Redakcji „Polskiego Przeglądu Chirurgicznego” do dnia 31 marca tego roku.

Komisja Konkursowa rozpatruje złożone wnioski i dokonuje oceny prac po ukazaniu się ostatniego zeszytu „Polskiego Przeglądu Chirurgicznego” z roku, za który przyznana ma być nagroda. Decyzja Komisji Konkursowej nie podlega odwołaniu. Uroczystego wręczenia nagród dokonuje Redaktor Naczelny „Polskiego Przeglądu Chirurgicznego” podczas Zjazdu Towarzystwa Chirurgów Polskich lub podczas Zjazdu Sekcji Towarzystwa Chirurgów Polskich. Nagroda wręczana jest osobie nagrodzonej lub jednemu z autorów nagrodzonej pracy zespołowej. Prof. Witkiewicz poinformował zebranych, iż do chwili obecnej zostało zgłoszonych 6. prac. Prof. Noszczyk wyraził zgodę, aby termin zgłaszania prac przedłużyć ostatecznie do 14 kwietnia. Propozycje prac do Nagrody należy nadsyłać na adres redakcji PPCh. Następnie głos zabrał pan Bronisław Lang, przytoczył fragment statutu TChP w sprawie członków honorowych i emerytów TChP. Nowo wybrani członkowie honorowi zwolnieni są w roku ich wyboru z opłaty kongresowej oraz hotelu. Natomiast dotychczasowi członkowie honorowi i emeryci zwolnieni są jedynie z opłaty kongresowej. Prof. Witkiewicz poinformował zebranych o projekcie, który zostanie uruchomiony w ciągu najbliższego tygodnia : forum młodych chirurgów. Jak nazwa wskazuje, będzie prowadzone przez uczących się chirurgów, którzy będą dyskutować o nurtujących ich sprawach i problemach. Prof. Witkiewicz zaprosił wszystkich zgromadzonych do odwiedzenia forum i aktywnego uczestnictwa. Następnie

podziękował wszystkim zebranych za przybycie, poinformował o terminie najbliższego posiedzenie ZG TChP, które odbędzie się 15.06.2009 i zamknął XI posiedzenie ZG TChP.

Prezes ZG TChP

Wojciech Witkiewicz

protokołowała

Katarzyna Kowalik